

บทที่ 8

สรุป

การนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ทางการบริหารการเงิน

จากคำจำกัดความของคำว่า “การวิจัย” เป็นการค้นหาคำตอบต่าง ๆ ให้กับคำถามในรูปแบบต่าง ๆ กันโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งสามารถพิสูจน์ให้เห็นได้โดยอาศัยวิธีการและเหตุผล ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

ในการบริหารงานการเงินก็เป็นการดำเนินงานอย่างหนึ่งของหน่วยงานในลักษณะของธุรกิจที่เป็นหน่วยหนึ่งของสังคม ซึ่งย่อมมีปัญหาเกิดขึ้นได้เช่นเดียวกับหน่วยงานอื่น ๆ ดังนั้นปัญหาที่เกิดขึ้นก็ย่อมต้องการหาคำตอบหรือวิธีการแก้ไขปัญหานั้นเพื่อนำไปใช้ในการป้องกันหรือหาวิธีการแก้ไขไม่ให้อีกปัญหาหนึ่งเกิดขึ้นอีก เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานของธุรกิจนั้นให้มีประสิทธิภาพ เมื่อปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นและสามารถศึกษาวิจัยจนได้คำตอบแล้ว ซึ่งแน่นอนธุรกิจย่อมนำผลการวิจัยดังกล่าวไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการบริหารการเงินของธุรกิจได้ โดยจะนำไปใช้ตั้งแต่การวางแผนงานทางการเงิน การปรับปรุงวิธีการบริหารการเงิน การหาเทคนิควิธีการที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการดำเนินงาน เพื่อให้การบริหารงานเกิดประสิทธิผลมากที่สุด ตลอดจนการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเงิน คือทำให้ธุรกิจเกิดความมั่งคั่งมากที่สุด (Maximization Wealth) ซึ่งนั่นย่อมหมายความว่า ทั้งเจ้าของธุรกิจที่เป็นผู้ถือหุ้น ผู้บริหารกิจการและเจ้าหน้าที่ของธุรกิจนั้นเกิดความพอใจเช่นเดียวกัน ธุรกิจก็สามารถบริหารงานต่อไปได้และขยายตัวมากขึ้นไปเรื่อย ๆ จนทำให้เกิดเสถียรภาพในการดำเนินงาน อันจะมีผลต่อเศรษฐกิจส่วนรวมของประเทศชาติด้วยในที่สุด

ปัญหาที่ควรคำนึง

ในการทำการวิจัยอาจเกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานจนทำให้การทำการวิจัยล่าช้าหรือไม่ประสบผลสำเร็จตามที่คาดหมายได้ ซึ่งปัญหาและอุปสรรคอาจเกิดขึ้นได้ตั้งแต่ การเริ่มต้นวางแผนงานการวิจัย การจัดหาบุคลากรที่เหมาะสม ความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยนั้น ๆ และการหาทุนอุดหนุนการวิจัย เป็นต้น จะเห็นได้ว่าปัญหาต่าง ๆ อาจเกิดขึ้นได้เสมอไม่ว่าจะเป็นการทำวิจัย โดยบุคคลเดียวหรือการวิจัยกลุ่ม

ดังนั้นปัญหาที่ผู้ทำการวิจัยโดยทั่ว ๆ ไปควรต้องพิจารณา พอสรุปได้ดังนี้.

1. **การกำหนดเวลาวิจัย** ปัญหาเรื่องการกำหนดเวลาการทำวิจัย เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นคุณค่าของการวิจัยได้ เพราะผู้วิจัยจะเป็นผู้เลือกเวลาเริ่มต้นของงานวิจัยที่เหมาะสมกับเวลาของตน ดังนั้นหากเกิดความขัดแย้งระหว่างเวลาที่นักวิจัยว่างจากงานต่าง ๆ กับเวลาที่เหมาะสมของการทำงานวิจัย ปัญหาต่าง ๆ จะเกิดขึ้นจนเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จของงานวิจัยและคุณภาพของงานวิจัยได้⁽¹⁾

ดังนั้นในการกำหนดเวลาการวิจัย ผู้วิจัยจะต้องทำตารางกำหนดเวลาของกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย (ดังที่เคยกล่าวไว้แล้วในบทที่ 3 เรื่องแผนงานการวิจัย)

2. **ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ทำวิจัยและผู้ให้ทุนอุดหนุนวิจัย** ซึ่งปัญหานี้ผู้ทำการวิจัยจะต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ เพราะปัญหานี้จะเกิดจากความขัดแย้งในเรื่องความต้องการหรือความพอใจของผลการวิจัยที่ต้องการ

3. **ปัญหาการเงิน** การหาเงินทุนอุดหนุนวิจัยเป็นเรื่องที่ผู้วิจัยจะต้องศึกษาด้วยตัวเอง โดยอาศัยประสบการณ์และศึกษาจากข้อมูลต่าง ๆ ดังนั้นจึงไม่ควรมอบหมายให้ผู้อื่นที่ไม่มีความรู้หรือเกี่ยวข้องกับการวิจัยมาก่อนไปหาแหล่งเงินทุนอุดหนุนวิจัยโครงการวิจัยที่สมควรหรือมีโอกาสที่จะได้รับทุนอุดหนุนวิจัย ควรจะมีการเตรียมการอย่างดี เพื่อให้ผู้ให้ทุนอุดหนุนเชื่อว่าการวิจัยนั้นมีประโยชน์สมควรได้รับเงินทุนอุดหนุน

4. **ปัญหาการคัดเลือกบุคลากรร่วมโครงการ** ซึ่งปัญหานี้มักเกิดขึ้นได้ในกรณีของการวิจัยแบบกลุ่ม ซึ่งเป็นการร่วมมือกัน ระหว่างนักวิจัยหลายสาขาวิชาร่วมกันในโครงการวิจัยเดียวกัน (Interdisciplinary research) ดังนั้นการคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสม มีเวลาให้กับการวิจัยในช่วงที่ต้องการ มีความสนใจในการร่วมโครงการ ตลอดจนความสามารถสูงพอ จึงทำให้เกิดปัญหาแก่ผู้ที่เป็นหัวหน้าโครงการวิจัยดังกล่าว

5. **ปัญหาในเรื่องความร่วมมือจากประชากรเป้าหมาย** ปัญหานี้มีความสำคัญมากเพราะเป็นแหล่งที่ได้มาซึ่งข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการทำวิจัย เพราะข้อมูลบางอย่างที่นักวิจัยต้องการ อาจเป็นข้อมูลที่ไม่อาจเปิดเผยได้ ผู้วิจัยควรยึดหลักปฏิบัติว่าข้อมูลที่ได้มาจากความร่วมมือของประชากรเป้าหมายเป็นข้อมูลที่เก็บตามความจำเป็นเท่านั้น ผู้วิจัยควรชี้แจงเหตุผล และวัตถุประสงค์ของการศึกษาและความสำคัญของข้อมูลที่จะได้รับให้กับบุคคลที่ให้ความร่วมมือทราบอย่างชัดเจน เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นจะได้ให้ความร่วมมือได้เต็มที่ แม้ว่าบางครั้งผู้วิจัยอาจต้องมีการตอบแทนเป็นสิ่งของหรือเงินบ้างก็ตาม

(1) ไพโรจน์ สขาคติ ประสิทธิ์วิจิตร และคณะ, ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์, (กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2523), หน้า 181.

6. **ปัญหาสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการวิจัย** ปัญหานี้จะเกิดกับการวิจัยที่อาศัยการทดลองมากกว่าการวิจัยตามธรรมชาติ ดังนั้น การวิจัยจึงอาจต้องอาศัยสถานที่เครื่องอำนวยความสะดวก อุปกรณ์และเครื่องใช้สำนักงานที่จะช่วยทำให้งานวิจัยสำเร็จไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาระหน้าที่และจรรยาบรรณของผู้วิจัย

ผู้ทำวิจัยมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการทำงานวิจัยให้ดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งก็หมายความว่าเมื่อผู้ทำวิจัยได้ศึกษาวิจัยเสร็จสิ้นจนถึงขั้นการเขียนรายงานผลการวิจัยและเสนอผลงานวิจัยต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว ผู้ทำวิจัยยังคงต้องมีภาระหน้าที่ในการติดตามและประเมินผล ผลการวิจัยของตนว่าสามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาทั้งทางตรง และทางอ้อมได้ตามวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย ที่ต้องการหรือไม่อย่างไร นอกจากนั้นยังจะต้องมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอยู่เสมอเพื่อให้ผลการวิจัยนั้นทันสมัยและปรับใช้กับเหตุการณ์ในขณะนั้นได้อย่างดีด้วย

นอกจากกรณีดังกล่าวแล้วผู้วิจัยจะต้องเป็นผู้ที่เปิดใจกว้าง ยินดีรับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นในการวิพากษ์วิจารณ์ ผลงานวิจัยที่ตนทำ

สำหรับในด้านจริยธรรมของผู้ทำวิจัยนั้น ก็คือไม่ควรก้าวล่วงในสิทธิอันชอบธรรมของผู้วิจัยคนอื่น ๆ โดยไม่มีการทำวิจัยซ้ำซ้อน หรือถูกกีดกันหรือห้ามผลงานวิจัยของผู้อื่น ตลอดจนการตำหนิผลงานวิจัยของผู้อื่นโดยไม่มีเหตุผล แต่ควรส่งเสริมและให้เกียรติแก่ผู้ทำวิจัยที่มีการศึกษาวิจัยในเรื่องนั้น ๆ มาก่อน และมีผลงานวิจัยที่ควรยกย่อง

จรรยาบรรณของผู้วิจัย⁽²⁾ ผู้วิจัยที่ดีควรมีจรรยาบรรณ ดังต่อไปนี้—

1. **ความซื่อสัตย์ (Honesty)** ซื่อสัตย์ในการทำงาน เนื่องจากการวิจัยมีตัวแปรและสภาพแวดล้อมซึ่งเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ตัวแปรเหล่านั้นเราควบคุมไม่ได้ แต่ตัวผู้วิจัยเราพอจะควบคุมได้โดยเฉพาะความซื่อสัตย์
2. **ความรับผิดชอบ (Responsibility)** ผู้วิจัยจะต้องมีความรับผิดชอบต่องานวิจัยเพื่อให้งานวิจัยทำได้ตรงตามกำหนดเวลา
3. **ความคิดริเริ่ม (Initiative)** ผู้วิจัยควรเป็นผู้ช่างคิด ช่างสังเกต เพื่อทำให้เป็นผู้มีความคิดริเริ่มอยู่เสมอ

(2) โปร่ง นราศรี ไววนิชกุล, *ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ* (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 77 - 79.

4. มีความรู้จริงและฉลาดในการมองปัญหาที่ทำวิจัย มีไหวพริบและเข้าใจเรื่องที่จะทำวิจัย เพื่อหาข้อสรุปของการวิจัยได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
5. ไม่มีอคติ (Unbias) เป็นตัวของตัวเอง มีความยุติธรรม มีเหตุผลเป็นของตัวเอง
6. ความอดทนในการทำวิจัย (Endurance) เพราะงานวิจัยต้องใช้ระยะเวลานานโดยเฉพาะการเก็บข้อมูลอาจมีปัญหามากมาย ซึ่งถ้าไม่มีความอดทนแล้วงานวิจัยจะไม่สำเร็จลุล่วงได้
7. การตัดสินใจควรมีเหตุผล (Effective decision making) ผู้วิจัยต้องมีเหตุผลก่อนที่จะตัดสินใจเรื่องใด ๆ และเมื่อตัดสินใจแล้วย่อมมีความมั่นใจได้
8. การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น (Broad Minded) ผู้วิจัยต้องใจกว้างกล้ารับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เพื่อปรับปรุงผลงานวิจัยของตนเอง
9. มีมนุษยสัมพันธ์ (Human Relations) กรณีนี้เนื่องจากผู้วิจัยต้องพบและขอความร่วมมือจากคนทุกระดับทุกประเภท จึงต้องมีมนุษยสัมพันธ์ทั้งคำพูด บุคลิก เพื่อให้ผู้พบเห็นยินดีให้ความร่วมมือ
10. ตรงต่อเวลา (Punctuality) ทั้งในแง่การทำงานและการนัดหมายกับผู้ที่เกี่ยวข้อง
11. ความสามารถในการเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลถูกต้องเป็นความจริง โดยผู้ให้ข้อมูลไว้วางใจและยินดีให้ความร่วมมืออย่างแท้จริง
12. การรักษาความลับ (Confidential) ผู้วิจัยควรจะต้องรู้ว่าเรื่องใดควรปกปิดหรือเปิดเผย เพราะเรื่องบางเรื่องไม่อาจนำมาเผยแพร่แสดงให้ผู้อื่นทราบได้ แต่ควรเก็บไว้เป็นความลับโดยมีเหตุผลเพื่องานวิจัยเป็นหลักสำคัญ
13. ความสามารถในการบริหารงานวิจัย (Disect research and administration) ผู้วิจัยต้องดำเนินงานวิจัยได้ด้วยตัวเอง มีความสามารถในการควบคุมการทำงานและการเสนอรายงานการวิจัยให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย
14. การสร้างเครื่องมือใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการวิจัย โดยทำการทดสอบและพิสูจน์เครื่องมือเหล่านี้จนสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
15. การประหยัด เพราะการทำวิจัยต้องใช้เงินงบประมาณสูงมาก อีกทั้งแรงงาน วัสดุ และทรัพยากรต่าง ๆ มากมาย ซึ่งถ้าผู้วิจัยใช้สิ่งเหล่านี้ไม่ประหยัดแล้ว ก็อาจทำให้การทำวิจัยสิ้นเปลืองไปเกินกว่าเหตุและอาจทำให้งานวิจัยไม่ลุล่วงตามต้องการได้ เพราะงบประมาณหมดก่อนที่งานจะสำเร็จ